

## UZNESENIE

|                      |             |
|----------------------|-------------|
| JUDr. Milan Chovanec |             |
| 26. 03. 2024         |             |
| Číslo                | Počet strán |

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu v rade 1/: Ing. Štefan Mrenka, nar. 17.03.1967, trvale bytom Kysucký Lieskovec 334, 023 34 Kysucký Lieskovec, právne zastúpeného: Advokátska kancelária CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, 949 01 Nitra, IČO: 36 868 876 a žalobcu v rade 2/: SteMar, s.r.o., so sídlom Kysucký Lieskovec 334, 023 34 Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961, proti žalovanému: Obec Nesluša, so sídlom 023 41 Nesluša 978, IČO: 00 314 137, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, v konaní o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 38Cb/53/2022 - 217 zo dňa 20. októbra 2023, takto

### rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 38Cb/53/2022 - 217 zo dňa 20. októbra 2023 v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **priznáva** voči žalobcovi v rade 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### O d ô v o d n e n i e

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením prvou výrokovou vetou žalobu žalobcov v rade 1/ a 2/ na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žilina po sp. zn. 19Cb/74/2014 odmietol a druhou výrokovou vetou uložil žalobcovi v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca v rade 1/ sa žalobou na obnovu konania doručenou súdu dňa 17.06.2022 domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/74/2014 a po povolení obnovy konania vydania rozsudku, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 380.974,98 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 04.11.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. K aktívnej vecnej legitimácii žalobca v rade 1/ uviedol, že obchodná spoločnosť REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Nábřežná 1212, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 (ďalej len „REaMOS spol. s r.o.“) postúpila pohľadávku voči žalovanému v sume 380.974,98 Eur s príslušenstvom obchodnej spoločnosti REaMOSS s. r. o., so sídlom Kysucký Lieskovec 108, 023 34 Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961, ktorá zmenila obchodné meno a sídlo na SteMar, s.r.o., so sídlom Kysucký Lieskovec 334, 023 34 Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961 (ďalej len „SteMar, s.r.o.“), a táto zmluvou o postúpení pohľadávky predmetnú pohľadávku postúpila ďalej žalobcovi v rade 1/. O postúpení pohľadávky bol žalovaný informovaný listom zo dňa 15.04.2020, žalobca v rade 1/ je preto v súlade s ustanovením § 400 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) aktívne legitimovaný na podanie žaloby, nakoľko je hmotno-právnym nástupcom v právach pôvodného veriteľa SteMar, s.r.o.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pôvodný veriteľ SteMar, s.r.o. bol žalobcom konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/74/2014, kde Okresný súd Žilina rozsudkom sp. zn. 19Cb/74/2014-659 zo dňa 16.01.2018 (ktorý v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/174/2018 zo dňa 29.05.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2019) žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca v rade 1/ v žalobe na obnovu konania uviedol, že po vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti REaMOS spol. s r.o. mal zamedzený vstup do budovy tejto obchodnej spoločnosti. Po odpredaní časti nehnuteľností patriacich spoločnosti REaMOS spol. s r.o. nový vlastník pri rekonštrukcii a vypratávaní nehnuteľností našiel dokumenty a účtovné doklady, ktoré sú majetkom obchodnej spoločnosti REaMOS, spol. s r.o. a ktoré jej boli následne odovzdané, o čom svedčí preberací protokol zo dňa 27.05.2022. Žalobca v rade 1/ ako nový konateľ spoločnosti REaMOS, spol. s r.o. našiel medzi týmito dokladmi aj nové listinné dôkazy, a to fotokópiu listiny - oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 15.09.2010, ktorým pôvodný vlastník dotknutej pohľadávky oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky z dôvodu platobnej neschopnosti na inú spoločnosť. Oznámenie o postúpení pohľadávky datované dňom 15.09.2010 bolo prevzaté vtedajším starostom Obce Nesluša Ing. Mariánom Chovaňákom, ktorého podpis spolu s pečiatkou Obce Nesluša sa na predmetnej listine nachádza. Žalobca v rade 1/ uviedol, že dátum uvádzaný na listine o oznámení postúpenia pohľadávky svedčí o nespochybniteľnej existencii Zmluvy o postúpení

pohľadávky zo dňa 21.06.2010, z ktorého dôvodu nemožno súhlasiť s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.08.2017, ktorým súd v pôvodnom konaní rozhodol, že: „*Podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom, podľa ktorých Zmluva o postúpení pohľadávky v znení predloženom pôvodne k žalobe ako dôkaz v predloženej textácii /s predloženým obsahom/ neexistuje a nikdy v tomto znení nebola stranami uzatvorená a Zmluvou o postúpení pohľadávky z 21.06.2010 boli na obchodnú spoločnosť REaMOSS s. r. o. v právnom postavení postupníka postúpené pohľadávky voči Mestu Kysucké Nové Mesto vo výške 78.964,82 Eur a voči Obci Nesluša vo výške 380.974,98 Eur, nie je prípustná*“. Žalobca v rade 1/ pri oboznamovaní sa s nájdenými a prevzatými dokumentmi našiel tiež originál - odpoveď bývalého konateľa firmy REaMOS, spol. s r.o., na list starostu Obce Nesluša Ing. Mariána Chovaňáka zo dňa 27.07.2010, v ktorej listine sa taktiež jasne uvádza postúpenie pohľadávky spoločnosti REaMOS, spol. s r.o. na spoločnosť REaMOSS s. r. o. (neskôr SteMar s.r.o.). Uvedené skutočnosti a dátumy 15.09.2010 a 27.07.2010 jasne preukazujú existenciu a pravosť výlučne Zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.06.2010, ako aj to, že predmetná pohľadávka s príslušenstvom bola postúpená práve Zmluvou o postúpení pohľadávok z 21.06.2010, čím je preukázaná aktívna vecná legitimácia pôvodného žalobcu, ktorý bol pôvodným nositeľom práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy. Žalobca v rade 1/ zdôraznil, že súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19Cb/74/2014 nezamietol žalobu z dôvodu, že by žalobca neustál dôkazné bremeno vo vzťahu k dôvodu alebo výške uplatnenej pohľadávky voči žalovanému, ale len z dôvodu, že neustál dôkazné bremeno vo vzťahu k aktívnej legitimácii na podanie žaloby, keďže omylom ako dôkaz súdu poskytol nesprávnu zmluvu o postúpení pohľadávky. Následne súd (uznesením sp. zn. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.08.2017) nepripustil zmenu žaloby v súvislosti s opravou vyššie uvedeného pochybenia na strane žalobcu. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností žalobca podaním zo 15.02.2016 do spisu predložil overený originál Zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.06.2010, v ktorej boli podpisy konajúcich osôb za obidve zmluvné strany úradne overené. Žalobca v rade 1/ tak má za to, že konajúci súd uznesením sp. zn. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.08.2017 nesprávne rozhodol o tom, že podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom nie je prípustná, ktoré rozhodnutie žalobca považuje za nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené. Keďže žalobcom v rade 1/ označené nové dôkazy nemohli byť použité počas súdneho konania, pretože boli získané až následne po právoplatnom zamietnutí žaloby z dôvodu nepreukázania aktívnej legitimácie, jednoznačne preukazujú, že k postúpeniu pohľadávky došlo Zmluvou o postúpení pohľadávok z 21.06.2010, pričom postúpenie pohľadávky bolo riadne oznámené žalovanému.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalobca v rade 1/ v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 22.12.2022 z dôvodu právnej istoty pre naplnenie požiadavky vymedzenej v § 400 CSP navrhol, aby súd pripustil vstup ďalšieho subjektu na strane žalobcu - obchodnej spoločnosti SteMar, s.r.o. (t.j. žalobcu pôvodného konania), o ktorom návrhu rozhodol súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 38Cb/53/2022-138 zo dňa 24. 01. 2023 tak, že pripustil, aby do konania ako žalobca v rade 2/ pristúpila spoločnosť SteMar,

s.r.o., so sídlom Kysucký Lieskovec 334, 023 34 Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961.

6. Súd prvej inštancie po preskúmaní žaloby dospel k záveru, že nie je na mieste žalobu na obnovu konania prejednať na pojednávaní a rozhodovať rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne, nakoľko sú tu dôvody pre procesný postup súdu podľa ustanovenia § 413 ods. 1 CSP, kedy súd žalobu na obnovu konania odmietne uznesením bez nariadenia pojednávania.

7. Súd prvej inštancie sa zaoberal skúmaním zachovania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, pričom uviedol, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania je v ustanovení § 403 CSP upravená jednak ako lehota subjektívna, kedy žalobu možno podať v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť a zároveň ako lehota objektívna, kedy žalobu na obnovu konania možno podať najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Vyhodnotil, že u žalobcu v rade 1/ bola subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania zachovaná, keď táto začala žalobcovi v rade 1/ plynúť 28.05.2022 a žaloba bola na súde podaná dňa 17.06.2022. Rovnako bola zachovaná objektívna lehota troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, proti ktorému žaloba smeruje, a to rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/74/2014-659 zo dňa 16.01.2018, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/174/2018 zo dňa 29.05.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2019. Zároveň súd prvej inštancie vyhodnotil, že vo vzťahu k žalobcovi v rade 2/ (ktorého konateľom je žalobca v rade 1/) možno uvažovať o podaní žaloby na obnovu konania najskôr dňom, kedy bol súdu doručený návrh na jeho pristúpenie do konania, t. j. najskôr dňom 22.12.2022, ku ktorému dňu uplynula tak subjektívna ako aj objektívna lehota žalobcu v rade 2/ na podanie žaloby na obnovu konania. Súd prvej inštancie uzavrel, že vo vzťahu k žalobcovi v rade 2/ prvým dôvodom na odmietnutie žaloby na obnovu konania bola tá skutočnosť, že zo strany žalobcu v rade 2/ bola žaloba na obnovu konania podaná oneskorene (§ 413 ods. 1 písm. a/ CSP).

8. Súd prvej inštancie ďalej skúmal, či žaloba na obnovu konania bola podaná oprávnenou osobou. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pokiaľ zo skutkových tvrdení v žalobe na obnovu konania vyplýva, že žalobca v rade 2/ postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky pohľadávku v sume 380.974,98 Eur s príslušenstvom, ktorá bola predmetom konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 19Cb/74/2014 na žalobcu v rade 1/, ku ktorému postúpeniu pohľadávky malo dôjsť pred podaním žaloby na obnovu konania, tak je zrejmé, že žalobca v rade 2/, ktorý stratil postavenie veriteľa pohľadávky uplatnenej v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/74/2014, nie je osobou oprávnenou na podanie žaloby na obnovu konania. Súd prvej inštancie uzavrel, že táto skutočnosť je dôvodom na odmietnutie žaloby žalobcu v rade 2/ na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. b) CSP. Poukázal tiež na ustanovenie § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej



príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, pričom za práva spojené s pohľadávkou považoval aj procesné práva súvisiace s jej možným uplatnením v civilnom sporovom konaní, či to už formou žaloby alebo formou podávania riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

9. Zároveň súd prvej inštancie nepovažoval za bezpochyby preukázanú ani tú skutočnosť, že by žalobca v rade 1/ bol osobou oprávnenou na podanie žaloby na obnovu konania. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pokiaľ žalobca v rade 1/ v podanej žalobe na obnovu konania tvrdil, že pohľadávku nadobudol od žalobcu v rade 2/ zmluvou o postúpení pohľadávky, tak dotknutú zmluvu o postúpení pohľadávky nielenže nepredložil, ale v skutkovej rovine ani nevymedzil, kedy a s akým obsahom predmetná zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená. Súd prvej inštancie pripomenul, že v zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva o postúpení pohľadávky vyžaduje písomnú formu a pokiaľ žalobca v rade 1/ poukazoval na to, že o postúpení pohľadávky bol žalovaný informovaný listom zo dňa 15.04.2020, tak podľa obsahu predmetnej listiny ide o žiadosť Ing. Štefana Mrenku, konateľa spoločnosti SteMar, s.r.o. (žalobcu v rade 2/) adresovanú žalovanému o poskytnutie stanoviska k nezaplateniu prác na stavbe - Prístavba telocvične, rekonštrukcia ZŠ, plynofikácia kotolne Nesluša. Z uvedenej žiadosti vyplýva, že spoločnosť žalobcu v rade 2/ na jednej strane má záujem vo vlastnom mene riešiť neuhradenie sumy 380.974,98 Eur zo strany Obce Nesluša a zároveň oznamuje Obci Nesluša, že uvedenú pohľadávku postúpila na Ing. Štefana Mrenku, Kysucký Lieskovec 334. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že predmetná žiadosť neobsahuje dostatočne určité oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorá bola predmetom konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/74/2014 zo strany žalobcu v rade 2/ na žalobcu v rade 1/, nakoľko dotknutá pohľadávka nie je špecifikovaná z hľadiska jej právneho dôvodu a rovnako nie je zrejmé, v akom rozsahu a s akým obsahom malo dôjsť k postúpeniu dotknutej pohľadávky zo strany žalobcu v rade 2/ na žalobcu v rade 1/, nakoľko v texte predmetnej žiadosti je zvýraznená pohľadávka vo výške 380.974,98 Eur bez príslušenstva, pričom v časti, ktorá by mala byť oznámením o postúpení pohľadávky, je táto označená výlučne ako „uvedená pohľadávka“.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tiež vyplýva, že súd prvej inštancie zároveň odmietol žalobu na obnovu konania aj s poukazom na § 413 ods. 1 písm. e) CSP ako zjavne nedôvodnú, majúť za to, že nie sú dané dôvody na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. a) CSP, na ktoré poukazovali žalobcovia. Uviedol, že predmet pôvodného konania, t. j. konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/74/2014 bol v skutkovej rovine vymedzený tvrdeniami samotného žalobcu viažucimi sa k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2011. V pôvodnom konaní nedošlo k zamietnutiu žaloby žalobcu z toho dôvodu, že by súd nepovažoval za preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu vo väzbe na predloženú Zmluvu o postúpení pohľadávky z 21.06.2010, ale z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu na tvrdenom skutkovom základe viažucom sa k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2011.

11. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia v žalobe na obnovu konania namietali procesný postup súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19Cb/74/2014 v súvislosti s nepripustením zmeny žaloby, v ktorej súvislosti žalobcom tvrdené novoobjavené dôkazy viažuce sa k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2010 ani nemôžu žalobcom privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a to práve s ohľadom na právoplatné uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.08.2017, kedy dôvodom na nepripustenie zmeny žaloby bol záver súdu, že výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania nemôžu byť bez ďalšieho dokazovania dostatočným podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní o žalobe na obnovu konania nie je súd oprávnený preskúmať procesný postup súdu, ktorý viedol k vydaniu uznesenia sp. zn. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.08.2017, na čo slúžia iné opravné prostriedky, predovšetkým odvolanie.

12. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že tvrdené nové dôkazy, ktoré žalobcovia bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, a to Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 15.09.2010 (č. l. 17 spisu) a odpoveď bývalého konateľa firmy REaMOS, spol. s r.o. na list starostu Obce Nesluša pána Ing. Mariana Chovaňáka zo dňa 27.07.2010 (č. l. 18 spisu) sa viažu k Zmluve o postúpení pohľadávky z 21.06.2010, t. j. sa viažu ku skutkovému stavu, ktorý nebol skutkovým základom uplatneného nároku v pôvodnom konaní sp. zn. 19Cb/74/2014 vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu, kedy aktívna vecná legitimácia žalobcu bola vymedzená skutkovým tvrdením žalobcu viažucim sa k Zmluve o postúpení pohľadávky z 08.11.2011. Konštatoval, že nejde o dôkazy týkajúce sa predmetu pôvodného konania, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 397 písm. a) CSP, čo bolo dôvodom na odmietnutie žaloby na obnovu konania v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) CSP.

13. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, priznal voči žalobcom v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100%.

14. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v rade 1/, ktorý napadol uznesenie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za zmätočné. Uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že „*nepovažuje za bezpochyby preukázanú ani tú skutočnosť, že žalobca v 1/ rade bol oprávnenou osobou*“. Na jednej strane potom ako dôvod odmietnutia žaloby uvádza § 413 ods. 1 písm. e) CSP, ale zároveň polemizuje o dôvode podľa § 413 ods. 1 písm. b) bez toho, aby dospel k definitívnemu záveru. Uviedol, že ak mal súd na jednej strane za to, že postúpením pohľadávky na žalobcu v rade 1/ nie je daná aktívna legitimácia žalobcu 2/, ale zároveň hneď na to z dôvodu rovnakého postúpenia pochybuje aj o aktívnej legitimácii žalobcu 1/, tak ide o zjavný rozpor a nepreskúmateľnosť tejto podstatnej časti rozhodnutia. Ak je dôvod odmietnutia žaloby

žalobcu 2/ vo vzťahu k § 413 ods. 1 písm. b) CSP tá skutočnosť, že pohľadávka bola postúpená na žalobcu v rade 1/, tak nemôže byť rovnaké postúpenie dôvodom odmietnutia žaloby žalobcu rade 1/. Tento rozpor má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia a je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V súvislosti so súdom spochybňovaným postúpením pohľadávky žalobca v rade 1/ uviedol, že o postúpení pohľadávky bol žalovaný informovaný. Zákon ani iný právny predpis neurčuje formu oznámenia o postúpení pohľadávky, nie je potrebné ani špecifikovať právny dôvod pohľadávky (ako napríklad pri uznaní dlhu). Stačí ak je z tohto jednostranného úkonu pre jeho adresáta zrejmé, o akú pohľadávku sa jedná a na koho bola postúpená. Nesúhlasil preto s názorom súdu prvej inštancie, že v spise založené oznámenie bolo neurčité, keď oznámenie sa týkalo sporu, ktorý bol vedený od roku 2014 a je tam identifikovateľné riadne a nezameniteľné označenie stavby, konkrétnej sumy, a teda aj samotnej pohľadávky. Rovnako je zrejmé, na koho bola pohľadávka postúpená. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01 žalobca v rade 1/ uviedol, že formalizmus súdu prvej inštancie vo vzťahu k náležitostiam oznámenia, ktorý nemá oporu v zákone, je nesprávnym právnym posúdením predmetného vzťahu a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo má za následok naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

15. V kontexte s odmietnutím žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP žalobca v rade 1/ uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia poukázal na uznesenie sp. zn. 19Cb/74/2014-585 z pôvodného konania, podľa ktorého nebol vytvorený priestor na založenie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2010. Súd prvej inštancie teda prevzal závery o aktívnej vecnej legitimácii z pôvodného konania, aj keď doložený listinný dôkaz svedčí o opaku. Pre potreby žaloby o obnovu konania nie je nutné ani možné skúmať aký výsledok by mal tento dôkaz vo vzťahu k ostatným dôkazom, najmä ak by zakladal aktívnu legitimáciu pôvodného žalobcu. Žalobou o obnovu konania sa opätovne nehodnotí pôvodné konanie, ale skúma sa predložený nový dôkaz a jeho spôsobilosť privodiť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie. Súd prvej inštancie mal preto len vyhodnotiť nový listinný dôkaz vo vzťahu k meritu veci. Ak dôvodom zamietnutia pôvodnej žaloby bol nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu pre absenciu vôle, tak v prípade, že žalobca v rade 1/ preukáže doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky, súd podľa judikatúry NS SR nie je oprávnený ďalej skúmať právny dôvod postúpenia. Rozhodujúce je, či dôkaz o oznámení pohľadávky sa javí v kontexte žaloby na obnovu konania ako podstatný a jeho konečná relevancia sa v rámci celého konania má skúmať v samotnom konaní po povolení obnovy. V tomto štádiu stačila iba určitá miera pravdepodobnosti, čo podľa názoru žalobcu v rade 1/ tento dôkaz spĺňa. Žalobca v rade 1/ preto trval na tom, že ide o podstatný dôkaz majúci potenciál privodiť žalobcovi v rade 1/ priaznivejšie rozhodnutie. Ak nový dôkaz je spôsobilý mu privodiť priaznivejšie rozhodnutie, je podstatné preukázať, že ide o dôkaz, ktorý nemohol predložiť bez svojho zavinenia. Žalobca v rade 1/ v tejto súvislosti zopakoval, že v čase pôvodného súdneho konania bol

pôvodný veriteľ pohľadávky od 12.09.2012 v reštrukturalizácii a neskôr od 15.07.2014 v konkurze. Žalobca preto nemal prístup k jeho archívu. K tomuto dôkazu sa dostal preukázateľne až podpisom protokolu dňa 27.05.2022, ktorý žalobca v rade 1/ uzavrel s tretou na spore neúčastnou osobou. Je preto zrejme, že žalobca v rade 1/ ani jeho právny predchodca nie z vlastnej viny nemohli predložiť podstatný dôkaz, ktorý by mohol privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie. Žalobca v rade 1/ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe na obnovu konania vyhovie, prípadne aby predmetné uznesenie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Zároveň si žalobca v rade 1/ pre prípad úspechu uplatnil nárok na náhradu trov konania.

16. K odvolaniu žalobcu v rade 1/ sa vyjadril žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 06.12.2023 s tým, že odvolanie považuje za nedôvodné. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že v konaní nie je bezpochyby preukázané, že by žalobca v rade 1/ bol osobou oprávnenou na podanie žaloby na obnovu konania, pretože žalobca v rade 1/ zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou mal nadobudnúť predmetnú pohľadávku, nepredložil a v podanej žalobe na obnovu konania skutkovo nevymedzil, kedy a s akým obsahom bola predmetná zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená. Žalovaný zároveň uviedol, že sa stotožňuje aj s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý považoval žalobu na obnovu konania za zjavne nedôvodnú, pretože nie sú dané dôvody na obnovu konania v zmysle § 397 CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k danej veci a primerane vysvetlil prijaté právne závery. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav, ako aj následne prijaté právne závery. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 ods. 2 písm. a) CSP, prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v rade 1/ nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým odmietol žalobu na obnovu konania vo vzťahu k žalobcovi v rade 1/ z dôvodov daných v § 413 ods. 1 písm. b) a písm. e) CSP a žalovanému priznal voči žalobcovi v rade 1/ nárok na náhradu trov konania.

19. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/74/2014 si žalobca v rade 2/ žalobou zo dňa 26.08.2013 uplatnil voči



žalovanému nárok na pohľadávku vo výške 380.974,98 Eur s príslušenstvom, nadobudnutej postúpením od spoločnosti REaMOS spol. s r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2011. Súčasťou spisového materiálu prejednávanej veci je okrem iného aj uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25. 08. 2017, ktorým súd v uvedenom konaní rozhodol o zmene žaloby tak, že nepripustil podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom, podľa ktorých *„Zmluva o postúpení pohľadávky v znení predloženom pôvodne k žalobe ako dôkaz v predloženej textácii /s predloženým obsahom/ neexistuje a nikdy v tomto znení nebola stranami uzatvorená a Zmluvou o postúpení pohľadávky z 21.06.2010 boli na obchodnú spoločnosť REaMOSS s. r. o. v právnom postavení postupníka postúpené pohľadávky voči Mestu Kysucké Nové Mesto vo výške 78.964,82 Eur a voči Obci Nesluša vo výške 380.974,98 Eur.“* Predmet pôvodného konania vedeného pod sp. zn. 19Cb/74/2014, tak ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v tomto konaní, bol potom v skutkovej rovine vymedzený žalobcom a jeho aktívna vecná legitímácia bola v pôvodnom konaní posudzovaná na základe jeho skutkových tvrdení viažucich sa len k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2011. Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Žilina č .k. 19Cb/74/2014-659 zo dňa 16.01.2018, odvolací súd zistil, že žaloba žalobcu bola v pôvodnom konaní zamietnutá s odôvodnením, že: *„Vzhľadom na absenciu vôle žalobcu ako postupníka Zmluvu o postúpení pohľadávky z 08.11.2011 uzavrieť, nemohli nastať účinky tohto právneho úkonu v podobe postúpenia žalovanej pohľadávky, pretože tento právny úkon je nevyhnutné vzhľadom na absenciu vôle zmluvnej strany hodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon. Vo väzbe na to nemôže byť záver o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v tomto konaní založený Zmluvou o postúpení pohľadávky z 08.11.2011, čím bolo nevyhnutné skonštatovať nedôvodnosť žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a primárne z tohto dôvodu bolo nevyhnutné rozhodnúť o zamietnutí žaloby.“* Uvedené závery súdu prvej inštancie boli ako vecne správne potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/174/2018 zo dňa 29.05.2019.

20. Ďalej odvolací súd zistil, že žalobca v rade 1/ k žalobe na obnovu konania pripojil dva „nové“ listinné dôkazy, ktoré podľa jeho tvrdenia majú preukazovať existenciu Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2010, na základe ktorej žalobca v rade 2/ nadobudol v pôvodnom konaní uplatnenú pohľadávku vo výške 380.974,98 Eur. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania podaná žalobcom je zjavne nedôvodná, pretože nejde o dôkazy týkajúce sa pôvodného predmetu konania, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 397 písm. a) CSP.

21. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 397 písm. a) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

24. Podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

25. Odvolací súd pri rozhodovaní v preskúmvanej veci s poukazom na ustanovenia § 383 CSP vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcu v rade 1/ dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie a svoje rozhodnutie, ktorým v súlade s § 413 ods. 1 písm. e) CSP odmietol žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v tejto časti (pokiaľ ide o odmietnutie žaloby na obnovu konania ako zjavne nedôvodnej) stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

26. Predpokladom povolenia obnovy konania, t. j. konania, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté je splnenie zákonných procesných podmienok upravených v ustanovení § 397 až 408 CSP.

27. Súd prvej inštancie preto správne posudzoval naplnenie týchto zákonných podmienok, t. j. či bola dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby, či žaloba bola podaná oprávnenou osobou a či sa jedná o prípustný dôvod obnovy konania.

28. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým sa má dosiahnuť náprava právoplatného rozhodnutia súdu v prípade, ak existujú závažné okolnosti, ktoré spochybňujú správnosť tohto rozhodnutia. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je zároveň inštitútom, ktorý narušuje princíp právnej istoty sporových strán pokiaľ ide o právoplatné rozhodnutie súdu, preto má povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady „ne bis in idem“, zabezpečujúcej právnu istotu strán sporu je jej prípustnosť daná zákonom len z presne vymedzených dôvodov upravených v ustanovení § 397 CSP.

29. Zo spisu vyplýva, že žalobca v rade 1/ uplatnil žalobu na obnovu konania z dôvodu podľa § 397 písm. a) CSP. V zmysle tohto zákonného ustanovenia dôvodom prípustnosti obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať viaceré podmienky. Okrem zákonnej podmienky, že musí ísť o skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu

konania nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a podmienky, že tieto musia byť spôsobilé privodiť strane pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, z dikcie ustanovenia § 397 písm. a) CSP zároveň vyplýva, že musí ísť len o také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania.

30. Vzhľadom skutočnosť, že žalobcom predložené nové dôkazy, a to Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 15.09.2010 a list adresovaný starostovi obce Nesluša zo dňa 27.07.2010 sa viažu na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2010, ktorá však nebola skutkovým základom nároku uplatneného žalobcom v pôvodnom konaní, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel aj k správnym skutkovým zisteniam, keď vyhodnotil, že nejde o dôkazy týkajúce sa predmetu pôvodného konania. Hoci žalobca v rade 1/ podanie žaloby na obnovu konania odôvodňoval novými dôkazmi s tvrdením, že tieto nemohol bez svojej viny preložiť už v pôvodnom konaní, uvedené samo o sebe nepostačuje pre prijatie záveru, že na základe týchto dôkazov je obnova konania prípustná. Súd prvej inštancie preto správne zvolil postup podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, keď žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú uznením odmietol, pretože žalobcom predložené nové dôkazy, ktoré nesúviseli s predmetom pôvodného konania, nespĺňali všetky pre prípustnosť obnovy konania zákonom vyžadované podmienky uvedené v § 397 písm. a) CSP.

31. Vychádzajúc z obsahu žalobcovej argumentácie aj odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, vyhodnotil, že námietky žalobcu v rade 1/ smerujú skôr k procesnému postupu súdu v pôvodnom konaní a nepripusteniu zmeny žaloby uznesením č. k. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.08.2017, po nadobudnutí právoplatnosti ktorého bol v pôvodnom konaní ustálený predmet sporu tak, že skutkovým základom pre posudzovanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ostala Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2011 (nie Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2010). Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že obnovou konania možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa však nemožno domáhať nápravy, prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci, alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Preto povolenie obnovy s tým, aby súd následne po povolení obnovy prehodnotil už právoplatné procesné uznesenie č. k. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.08.2017 vydané v pôvodnom konaní, v tomto prípade neprichádzalo do úvahy.

32. Pokiaľ ide o ďalšiu odvoláciu námietku týkajúcu sa nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý odmietol žalobu v zmysle § 413 ods. 1 písm. b) CSP aj z dôvodu nepreukázania, že žalobca v rade 1/ je oprávnenou osobou na podanie žaloby, odvolací súd uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sa v tejto časti na prvý pohľad javí ako zmätočné, keď súd prvej inštancie na jednej strane za

neoprávnenú osobu považoval aj žalobcu v rade 2/ (ktorý bol žalobcom v pôvodnom konaní) a na strane druhej preskúmaval obsah listu zo dňa 15.04.2020 a vyslovil pochybnosti o nadobudnutí pohľadávky žalobcom v rade 1/. Aj keby na základe uvedeného konštatovania odvolacieho súdu eventuálne prichádzalo do úvahy zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia v odvolacom konaní z dôvodu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd dospel k záveru, že na odmietnutie žaloby na obnovu konania postačovalo naplnenie už jedného z dôvodov uvedených v § 413 ods. 1 písm. a) až e) CSP. Keďže v danej veci bol naplnený dôvod pre odmietnutie žaloby podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, odvolací súd považoval rozhodnutie súd prvej inštancie za vecne správne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd potom ďalšie odvolacie argumenty žalobcu dopodrobna nevyhodnocoval, keď aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/95 zo dňa 16.03.2005).

33. Vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania voči žalobcovi v rade 1/, je vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení v § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalobcovi v rade 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 2 CSP.

35. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,



- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou

alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Banskej Bystrici dňa 14. februára 2024

**JUDr. Miroslava Púchovská**  
predsedníčka senátu

**JUDr. Miriam Boborová Sninská**  
členka senátu

**Mgr. Radoslava Strhárska**  
členka senátu - sudkyňa spravodajkyňa